

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

18831 *Reial decret llei 10/2025, de 23 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents contra el genocidi a Gaza i de suport a la població palestina.*

I

La resposta d'Israel als terribles atemptats perpetrats pel grup terrorista Hamàs el 7 d'octubre de 2023 s'ha acabat convertint en un atac indiscriminat a la població palestina. La relatora especial sobre la situació dels drets humans de l'Organització de Nacions Unides (ONU) i la majoria de les persones expertes l'han qualificat de genocidi i, a més, s'estan fent ocupacions il·legals a Cisjordània.

Des de llavors han mort més de 65.000 persones a causa de les operacions militars; la xifra de ferits ascendeix a més de 165.000 persones, i gairebé dos milions de persones s'han vist desplaçades de les seves llars. A això s'hi afegeixen les més de 250.000 persones en risc de desnutrició aguda a conseqüència d'una fam provocada pel bloqueig deliberat dels corredors humanitaris i la interrupció de subministraments bàsics essencials.

Els organismes internacionals han reaccionat davant d'aquesta situació. El Tribunal Penal Internacional ha emès ordres d'arrest contra diversos dirigents israelians per presumptes crims de guerra i crims de lesa humanitat. Al seu torn, el Tribunal Internacional de Justícia ha iniciat un procés contra Israel basat en la Convenció per a la Prevenció i la Sanció del Delicte de Genocidi de 1948.

El 10 de setembre de 2025, la presidenta de la Comissió Europea va anunciar la intenció de suspendre l'aplicació de la part comercial de l'Acord d'associació entre la Unió Europea i Israel, per la qual cosa cal assolir la majoria qualificada en una votació en el Consell. Aquesta mesura implicaria retirar les preferències comercials per als productes israelians que entrin al mercat de la UE. Només un dia després, el Parlament Europeu va aprovar una resolució per suspendre parcialment aquest Acord d'associació comercial amb Israel.

Mentrestant, Espanya ha reaccionat impulsant diversos processos polítics essencials, com el reconeixement internacional de l'Estat de Palestina pel Govern el passat 28 de maig de 2024, la creació d'una Aliança Global per a la solució de dos estats o la celebració d'una Conferència a Nova York per protegir i implementar la solució dels dos estats.

A més, s'han adoptat mesures pioneres a favor de la pau, els drets humans i el dret internacional impulsant diverses resolucions de l'ONU per exigir l'alto el foc permanent i sense condicions, l'alliberament incondicional de tots els ostatges i posar fi al bloqueig humanitari de la Franja.

També ha participat en les causes obertes davant el Tribunal Internacional de Justícia, i ha donat suport a la tasca del Tribunal Penal Internacional; ha enviat ajuda humanitària a Gaza sempre que ha estat possible; ha restringit el comerç d'armes amb Israel, i ha incrementat el finançament a l'Agència de les Nacions Unides per als Refugiats de Palestina (UNRWA).

Finalment, per Acord del Consell de Ministres de 9 de setembre de 2025, es van adoptar mesures contra el genocidi a Gaza i de suport a la població palestina. En particular, es preveu, entre d'altres, aprovar la legislació corresponent que consolidi l'embargament d'armes a Israel aplicat des de l'octubre de 2023; ampliar la denegació d'autorització de trànsit per ports espanyols a vaixells que transportin els combustibles que usen les forces armades israelianes (principalment, els JP8, JP4 i JP5); o prohibir la

importació de productes provinents dels assentaments il·legals en els territoris palestins ocupats.

És necessari, doncs, donar compliment a l'esmentat acord i aprofundir en l'aprovació de mesures que contribueixin a alleujar el patiment de la població en els territoris atacats per Israel, tot impulsant un camí cap a la pau mitjançant el control en la introducció i la comercialització en el nostre territori de productes l'origen dels quals siguin els territoris ocupats per Israel des de 1967 i mitjançant la denegació de les sol·licituds d'autorització de materials de defensa i doble ús.

II

Per a això, l'embargament d'armes s'erigeix com una mesura dins del conjunt d'eines diplomàtiques i coercitives disponibles per als estats que integren la comunitat internacional, dirigida a preservar la pau i la seguretat global, protegir els drets humans i prevenir el comerç il·lícit d'armes.

De manera genèrica, un embargament d'armes és una mesura imposada per un o diversos estats o organismes internacionals, que consisteix bàsicament en la prohibició d'exportar, importar, transferir, comercialitzar o proporcionar armes i material relacionat a un Estat determinat.

Aquesta mesura té sempre com a objectiu prevenir l'escalada de conflictes armats, protegir els pobles que estan sent víctimes de vulneracions de drets humans, garantir la seguretat i la pau internacional i assegurar el compliment del dret internacional humanitari. En l'àmbit internacional, l'Organització de Nacions Unides, a través del Consell de Seguretat, té l'autoritat per imposar embargaments d'armes en virtut del capítol VII de la Carta de les Nacions Unides, que tracta sobre «Acció en cas d'amenaça a la pau, de ruptures de la pau i d'actes d'agressió».

El marc normatiu internacional té com a base el Tractat sobre el Comerç d'Armes (TCA), que va ser aprovat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 2 d'abril de 2013 i va entrar en vigor el 24 de desembre de 2014. Des de la seva aprovació, el TCA també s'ha utilitzat per reforçar embargaments d'armes ja existents imposats pel Consell de Seguretat de les Nacions Unides.

Els embargaments d'armes compleixen una doble funció: d'una banda, assegurar la fi del subministrament d'armament a un Estat que podria utilitzar-lo per cometre greus vulneracions de drets humans; i per l'altra, una finalitat coercitiva que pretén, a través de mesures que no impliquen l'ús de la força, pressionar un Estat perquè respecti el dret internacional humanitari, el dret internacional dels drets humans o les resolucions d'organismes internacionals.

Exemples concrets de com el TCA ha influït en la imposició d'embargaments d'armes és la resposta de la Unió Europea a les crisis a Síria i al Iemen. La Unió Europea ha utilitzat les avaluacions de riscos que ha estipulat el TCA per justificar i enfortir els embargaments d'armes a aquests països. Així, en el cas de Síria, va imposar un embargament d'armes el 2011, el qual s'ha reforçat i justificat mitjançant les disposicions del TCA. La Unió Europea va argumentar que les exportacions d'armes al règim siríà podrien facilitar violacions greus dels drets humans i crims de guerra, en línia amb els criteris del TCA.

Així mateix, el conflicte al Iemen ha estat testimoni d'una aplicació similar del TCA per part dels estats membres de la Unió Europea. L'embargament d'armes al Iemen s'ha justificat en gran mesura pel risc que les armes subministrades a les parts en conflicte siguin utilitzades per cometre violacions del dret internacional humanitari. Les avaluacions de riscos que ha efectuat el TCA han estat fonamentals perquè els estats membres de la UE determinin que continuar les exportacions d'armes seria inconsistent amb les seves obligacions en virtut del tractat.

En aquest sentit, la Unió Europea també disposa d'un marc regulador específic per al control de les exportacions d'armes, establert en la Posició Comuna 2008/944/PESC, que defineix normes comunes per al control de les exportacions de tecnologia i equips

milolars. D'acord amb les competències atribuïdes a la Unió en Política Exterior i de Seguretat Comuna (títol V, capítol II, del Tractat de la Unió Europea), la UE ha imposat embargaments d'armes en situacions específiques, com els embargaments a Síria (Decisió 2013/255/PESC) o a Veneçuela [Decisió (PESC) 2017/2074].

Com ha quedat exposat, els embargaments de comerç d'armes a determinats països no només són una eina legitimada pel dret internacional, sinó que permeten als estats de manera individual complir amb les seves obligacions de no assistir, de manera que es redueix la violència que exerceixen els estats embargats i s'evita que continuïn cometent crims contra la humanitat.

A Espanya, la Llei 53/2007, de 28 de desembre, sobre el control del comerç exterior de material de defensa i de doble ús, i el Reial decret 679/2014, d'1 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, proporcionen els instruments necessaris perquè Espanya disposi d'un sistema de control d'exportacions robust, i pugui complir amb les seves obligacions i compromisos internacionals, especialment amb els adquirits en el marc del TCA.

Tanmateix, la legislació espanyola no preveu la declaració d'un embargament d'armes nacional. Si bé els efectes perseguits per un embargament d'armes nacional s'han aconseguit a través de l'aplicació de la normativa vigent de control de les exportacions i de l'anàlisi cas a cas de les llicències sol·licitades, utilitzant els criteris que preveu la normativa vigent, el TCA i la Posició Comuna 2008/944/PESC, la declaració formal d'un embargament nacional d'armes en situacions excepcionals afavoreix l'aplicació efectiva de la normativa existent i reforça el compromís polític d'Espanya amb la pau i la seguretat internacionals.

Per això, davant l'excepcionalitat de la situació descrita, el Govern considera urgent i necessari l'adopció de mesures extraordinàries que permetin prohibir les transferències de materials de defensa i doble ús que Israel està utilitzant en l'ús contra la població civil.

A més, també cal articular una resposta al problema plantejat per l'exclusió de determinats tipus de combustibles per a aeronaus en la relació de material de defensa que recull l'annex I del Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, aprovat pel Reial decret 679/2014, d'1 d'agost. Aquesta relació, que utilitza com a referència la Llista militar comuna de la Unió Europea de la Posició Comuna 2008/944/PESC del Consell, estableix que la classificació com a material de defensa dels combustibles per a aeronaus formulats especialment amb fins militars no s'aplica als combustibles per a aeronaus JP-4, JP-5, i JP-8. Això implica que el seu trànsit per Espanya no estigui subjecte a l'autorització prèvia que preveu el Reglament esmentat. Aquest Reial decret llei exclou l'aplicació d'aquesta excepció per al trànsit d'aquests tipus de combustible d'ús militar amb destinació a Israel, establint, a més, l'obligatorietat de la seva denegació i estenent-la a qualsevol classe de combustible que pugui tenir un ús final militar, quan vagi destinat a Israel.

Finalment, en relació amb els productes originaris dels assentaments israelians en el Territori Palestí Ocupat, cal tenir en compte l'opinió consultiva del Tribunal Internacional de Justícia de 19 de juliol de 2024, amb el títol «Conseqüències jurídiques derivades de les polítiques i pràctiques d'Israel en el Territori Palestí Ocupat, incloent-hi Jerusalem Oriental». El Tribunal va concloure, en els paràgrafs 273 a 279, que les violacions comeses per Israel en el Territori Palestí Ocupat tenen conseqüències jurídiques per a la resta d'estats de la comunitat internacional. Concretament, el Tribunal va establir que Israel havia violat l'obligació de respectar el dret del poble palestí a l'autodeterminació i l'obligació resultant de la prohibició de l'ús de la força per adquirir territori, així com obligacions sota el dret internacional humanitari i el dret dels drets humans, obligacions recollides expressament en les resolucions 2625 (XXV), 74/11, 77/126 i 32/161 de l'Assemblea General de Nacions Unides i en les resolucions 465 (1980) i 2334 (2016) del Consell de Seguretat de Nacions Unides, entre d'altres. El Tribunal va concloure que, a conseqüència d'aquestes resolucions, els estats tenen, entre d'altres, l'obligació de

«prendre mesures per impedir les relacions comercials o d'inversió que contribueixin al manteniment de la situació il·legal creada per Israel en el Territori Palestí Ocupat».

En virtut de l'article 25 de la Carta de les Nacions Unides, els membres de les Nacions Unides estan obligats a acceptar i complir les decisions del Consell de Seguretat d'acord amb la Carta. A més, l'article 103 de la Carta estableix que, en cas de conflicte entre les obligacions contretes pels membres de les Nacions Unides en virtut de la Carta i les obligacions contretes en virtut de qualsevol altre conveni internacional, prevalen les obligacions imposades per la Carta.

És important tenir en compte també les mesures provisionals dictades pel Tribunal Internacional de Justícia en el cas sobre l'aplicació de la Convenció per a la Prevenció i la Sanció del Delicte de Genocidi a la Franja de Gaza (Sud-àfrica v. Israel), per l'Ordre de 26 de gener de 2024, reafirmades i ampliades per l'Ordre de 28 de març de 2024 i per l'Ordre de 24 de maig de 2024, que estableixen, entre d'altres, l'obligació que Israel prengui la comissió del crim de genocidi a Gaza, que prengui mesures per impedir i castigar la incitació per cometre'l, o adoptar les mesures efectives per permetre la prestació de serveis bàsics i d'ajuda humanitària. Espanya, com Estat part d'aquesta Convenció per a la Prevenció i la Sanció del Delicte de Genocidi, s'ha compromès a «adoptar, d'acord amb les seves constitucions respectives, les mesures legislatives necessàries per assegurar l'aplicació de les disposicions d'aquesta Convenció, i especialment a establir sancions penals eficaces per castigar les persones culpables de genocidi o de qualsevol altre dels actes enumerats a l'article III» (article V).

III

Aquest Reial decret llei consta d'una part expositiva i d'una part dispositiva, conformada per quatre articles, dues disposicions addicionals, una disposició transitòria i quatre disposicions finals.

L'article 1 regula la prohibició de transferències de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús. Amb aquesta finalitat, es prohibeixen les exportacions destinades a Israel i les importacions originàries d'Israel del material inclòs en els annexos del Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, aprovat pel Reial decret 679/2014, d'1 d'agost. A més, es deneguen les sol·licituds d'autorització de trànsit d'aquest material.

Per la seva banda, l'article 2 aborda mesures en matèria de combustibles d'ús militar amb destinació a Israel. En concret, es deneguen les sol·licituds d'autorització de trànsit amb destinació a Israel de combustibles que puguin tenir un ús final militar.

L'article 3 preveu mesures dirigides a la prohibició d'importació duanera de productes originaris dels assentaments israelians en el Territori Palestí Ocupat.

L'article 4 estableix que la publicitat de la comercialització de béns originaris d'assentaments israelians en el Territori Palestí Ocupat i de serveis prestats en aquests assentaments té la consideració de publicitat il·lícita.

El Reial decret llei finalitza amb una sèrie de disposicions addicionals, transitòria i finals.

La disposició addicional primera disposa l'autorització excepcional pel Consell de Ministres de les transferències que preveu l'article 1 del Reial decret llei.

La disposició addicional segona es refereix a la compareixença del Govern davant la Comissió corresponent del Congrés dels Diputats, amb periodicitat trimestral, per retre comptes sobre l'aplicació de les mesures que preveu aquest Reial decret llei.

La disposició transitòria única disposa l'aplicació retroactiva de les mesures que preveu la norma en els supòsits d'autoritzacions sol·licitades o ja vigents.

La disposició final primera conté els títols competencials que emparen l'Estat per aprovar aquesta norma.

Per la seva banda, la disposició final segona garanteix jurídicament que les determinacions que contenen les normes reglamentàries que preveu aquest Reial decret llei puguin ser modificades per normes de rang reglamentari.

La disposició final tercera habilita el Consell de Ministres per acordar la finalització de les mesures que preveu aquest Reial decret llei.

La disposició final quarta estableix que la norma entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

IV

L'article 86 de la Constitució espanyola permet al Govern dictar decrets llei «en cas d'una necessitat extraordinària i urgent», sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

La necessitat extraordinària i urgent d'aprovar aquest Reial decret llei s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió, sens dubte, suposa una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC, de 30 de gener de 2019), centrades en contribuir a alleujar en la mesura del possible la situació d'atacs indiscriminats, el patiment i la vulneració dels drets humans que està patint la població palestina.

Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que en cap cas aquest Reial decret llei no constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4, i 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5).

Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5, i 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3) que responen a aquesta prioritat política de defensa de les vides i els drets humans de la població palestina, amb la finalitat de dificultar que Israel continuï envaint la Franja de Gaza i d'aquesta manera obstaculitzar que obtinguin més recursos militars.

Per tant, aquesta norma es configura com un instrument amb uns límits ben definits en què el judici polític d'oportunitat i necessitat queda àmpliament justificat, orientat a un resultat concret i en un context d'extraordinària i urgent necessitat inajornable i ineludible.

Igualment, només l'eina del Reial decret llei pot garantir una actuació i una implementació normativa immediata en un termini més breu que el necessari per a la tramitació ordinària d'una llei o pel procediment d'urgència per a la tramitació administrativa prèvia i posterior parlamentària de les lleis.

Queda, per tant, acreditada «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-s'hi (SSTC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4)» sentència ECLI:ES:TC: 2023:18, sota els termes següents:

«a) El concepte d'extraordinària i urgent necessitat que conté la Constitució no és, de cap manera, “una clàusula o una expressió buida de significat dins de la qual el marge lògic d'apreciació política del Govern es mogui lliurement sense cap restricció, sinó, per contra, la constatació d'un límit jurídic a l'actuació mitjançant decrets lleis” (SSTC 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3).

b) La definició pels òrgans polítics d'una situació d'“extraordinària i urgent necessitat” ha de ser explícita i raonada, i ha d'existir una connexió de sentit o una relació d'adequació entre la situació definida que constitueix el pressupòsit habilitador i les mesures que s'adopten en el decret llei (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3), de manera que aquestes últimes tinguin una relació directa o de congruència amb la situació que es vol afrontar (STC 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 3). No obstant això, la definició expressa de l'extraordinària i urgent necessitat no ha de constar sempre en el mateix Reial decret llei, sinó que aquest pressupòsit es pot deduir igualment d'una

pluralitat d'elements. Així doncs, l'examen de la concurrència d'aquest pressupòsit habilitador de l'"extraordinària i urgent necessitat" sempre s'ha de portar a terme mitjançant la valoració conjunta de tots els factors que van portar el Govern a dictar la disposició legal excepcional, que són, bàsicament, "els que queden reflectits en l'exposició de motius de la norma, al llarg del debat parlamentari de convalidació, i en el mateix expedient d'elaboració de la norma" (SSTC 29/1982, de 31 de maig, FJ 4; 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 4; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3), sempre s'han de tenir presents «les situacions concretes i els objectius governamentals que han donat lloc a l'aprovació de cadascun dels decrets lleis enjudiciats» (SSTC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5; 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 3; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3).»

En suma, concorre en aquest Reial decret llei el pressupòsit habilitador d'extraordinària i urgent necessitat que exigeix l'article 86.1 de la Constitució espanyola.

D'altra banda, cal destacar també que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats de la ciutadania que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

V

A més, aquest Reial decret llei és coherent amb els principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

En primer lloc, atén els principis de necessitat i eficàcia, atès que les mesures que conté tenen per finalitat salvaguardar un interès general, com és el de contribuir a alleujar el patiment de la població palestina, sent per a això aquest instrument normatiu el més immediat per garantir-ne la consecució.

La norma respecta també el principi de proporcionalitat, atès que conté la regulació imprescindible per a la consecució dels objectius prèviament esmentats. Així mateix, la norma és coherent amb l'ordenament jurídic vigent i el seu sistema de fonts, i per això s'ajusta al principi de seguretat jurídica.

Quant al principi de transparència, aquesta norma defineix clarament els seus objectius, reflectits tant en la seva part expositiva com en la memòria que l'acompanya. Igualment, la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i el debat posterior de convalidació al Congrés garanteixen plenament aquest principi de bona regulació.

Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, aquest Reial decret llei no genera càrregues administratives addicionals per a la ciutadania en el seu conjunt.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 3a, 4a, 10a, 27a i 29a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals; defensa i forces armades; règim duaner i aranzelari; comerç exterior, normes bàsiques del règim de premsa, ràdio i televisió i, en general, de tots els mitjans de comunicació social, sense perjudici de les facultats que en el seu desenvolupament i execució corresponguin a les comunitats autònomes, i seguretat pública, respectivament.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Economia, Comerç i Empresa; del ministre d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació; de la ministra de Defensa; de la ministra d'Hisenda, i del ministre de l'Interior, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de setembre de 2025,

DISPOSO:

Article 1. Prohibició de transferències de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús i denegació de les sol·licituds d'autorització de trànsit d'aquest material.

1. Es prohibeixen les exportacions destinades a Israel i les importacions originàries d'Israel del material dels annexos del Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, aprovat pel Reial decret 679/2014, d'1 d'agost.

A aquest efecte, s'entén per exportació i importació el que preveuen els números 7 i 8, respectivament, de l'article 3 de la Llei 53/2007, de 28 de desembre, sobre el control del comerç exterior de material de defensa i de doble ús.

2. La prohibició que estableix l'apartat anterior es fa efectiva en cada cas d'acord amb el procediment que preveu el capítol II de la Llei 53/2007, de 28 de desembre.

3. Així mateix, el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació i el Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa han de denegar les sol·licituds d'autorització de trànsit del material de l'apartat 1 d'aquest article, en l'àmbit de les seves respectives competències, d'acord amb el que estableix el Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús.

Article 2. Mesures en matèria de combustibles d'ús militar amb destinació a Israel.

1. Es deneguen les sol·licituds d'autorització de trànsit amb destinació a Israel de combustibles que puguin tenir un ús final militar, d'acord amb el que estableix l'article 10 del Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús.

2. La nota 1 de la categoria ML8, la nota tècnica 2.c).1 de l'annex I.1 del Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, aprovat pel Reial decret 679/2014, d'1 d'agost, referida als combustibles d'«aeronaus» JP-4, JP-5, i JP-8, no s'aplica a les sol·licituds d'autorització de trànsit que regula l'apartat anterior.

Article 3. Importació duanera de productes originaris dels assentaments israelians en el Territori Palestí Ocupat.

1. Queda prohibida la importació a Espanya dels productes originaris d'assentaments israelians en el Territori Palestí Ocupat, d'acord amb l'opinió consultiva del Tribunal Internacional de Justícia de 19 de juliol de 2024.

D'acord amb aquest article, s'entén per importació el despatx de lliure pràctica tal com estableix l'article 201 del Reglament (UE) núm. 952/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 d'octubre de 2013, pel qual s'estableix el codi duaner de la Unió.

En totes les declaracions duaneres de mercaderies originàries d'Israel s'hi ha d'incloure el codi postal i la localitat corresponent al seu lloc d'origen.

2. A proposta del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, la Presidència de l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'aprovar la llista de localitats i codis postals corresponents als assentaments israelians en el Territori Palestí Ocupat perquè aquesta Agència pugui donar compliment al que estableix aquest article.

3. En aplicació de l'article 24.2 (a) del Reglament (UE) 2015/478 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 2015, sobre el règim comú aplicable a les importacions, l'Agència Estatal de l'Administració Tributària ha de denegar la importació de productes originaris d'assentaments israelians en el Territori Palestí Ocupat.

4. S'ha d'aplicar el que preveu la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, pel que fa als incompliments del que disposa aquest article.

Article 4. *Publicitat de la comercialització de béns originaris d'assentaments israelians en el Territori Palestí Ocupat i de serveis prestats en aquests assentaments.*

La publicitat de la comercialització de béns originaris d'assentaments israelians en el Territori Palestí Ocupat i de serveis prestats en aquests assentaments té la consideració de publicitat il·lícita, tal com preveu la lletra d) de l'article 3 de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat. A aquest efecte, es consideren assentaments israelians en el Territori Palestí Ocupat els corresponents a la llista que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

Disposició addicional primera. *Defensa dels interessos generals.*

El Consell de Ministres pot, excepcionalment, autoritzar les transferències de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús a què fa referència l'article 1 d'aquest Reial decret llei quan l'aplicació de la prohibició que preveu aquest article suposi un detriment per als interessos generals nacionals, amb l'informe previ de la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús.

Disposició addicional segona. *Rendició de comptes del Govern davant el Congrés dels Diputats.*

El Govern ha de comparèixer davant la Comissió corresponent del Congrés dels Diputats, amb periodicitat trimestral, amb la finalitat de retre comptes de l'aplicació de les mesures que preveu aquest Reial decret llei i, en particular, de les autoritzacions que, si escau, hagi pogut acordar el Consell de Ministres d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera.

Disposició transitòria única. *Sol·licituds i autoritzacions vigents.*

1. Sense perjudici del que estableix la disposició addicional primera d'aquest Reial decret llei, les sol·licituds pendents de resolució a la seva entrada en vigor, formulades a l'empara de l'article 4 de la Llei 53/2007, de 28 de desembre, sobre el control de comerç exterior de material de defensa i de doble ús, i que es trobin en l'àmbit d'aplicació de l'article 1 d'aquest Reial decret llei, s'han de tramitar d'acord amb l'article 4 esmentat.

2. Sense perjudici del que estableix la disposició addicional primera d'aquest Reial decret llei, les autoritzacions vigents en el moment de la seva entrada en vigor, en virtut del que disposa l'article 4 de la Llei 53/2007, de 28 de desembre, i compreses dins l'àmbit d'aplicació de l'article 1 d'aquest Reial decret llei, s'han de revocar d'acord amb l'article 8 de la Llei 53/2007, de 28 de desembre.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 3a, 4a, 10a, 27a i 29a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals; defensa i forces armades; règim duaner i aranzelari; comerç exterior, normes bàsiques del règim de premsa, ràdio i televisió i, en general, de tots els mitjans de comunicació social, sense perjudici de les facultats que en el seu desenvolupament i execució corresponguin a les comunitats autònomes, i seguretat pública, respectivament.

Disposició final segona. *Salvaguarda del rang de disposicions reglamentàries.*

Les determinacions incloses en normes reglamentàries que preveu aquest Reial decret llei es poden modificar per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final tercera. *Finalització de les mesures que preveu aquest Reial decret llei.*

Per Acord del Consell de Ministres es pot acordar totalment o parcialment la finalització de les mesures que preveu aquest Reial decret llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

23 de setembre de 2025.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN